

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"

DE BARCELONA

LXIX

29-X-1929

JOAQUIM TURINA

Quan hom esmenta, a qualsevol lloc del món, la producció musical espanyola contemporània, sorgeixen de seguida dos noms: Falla i Turina, com fa alguns anys hom deia Albéniz i Granados.

Seria molt curiós i útil fer un paral·lel entre aquestes dues parelles d'autors i un estudi complet de les quatre personalitats de per sí. No és aquest avui el nostre propòsit, que ha de limitar-se a uns breus mots biogràfics de l'il·lustre compositor que és hoste nostre.

Diguem, primer que tot, que és fill de Sevilla, on nasqué a l'any 1882. Els seus primers mestres foren García Torres, (harmonia i contrapunt) i Enric Rodríguez, (piano). Perfeccionà els seus estudis, a Madrid, amb Josep Tragó, i, a París, amb Maszkowsky. Completà encara la seva formació musical, a la *Schola Cantorum*, amb el fundador i director d'aquesta cèlebre institució, el mestre Vincent d'Indy.

La seva producció musical és intensíssima. Diversos poemes per orquestra: *La procesión del rocío*; *Sinfonía sevillana*; *Danzas fantásticas*; *Evangelio de Navidad*, etc. Obres teatrals: *Margot* i *Navidad*, damunt lletra de Martínez Sierra; *La adúltera penitente*; *Jardín de Oriente*, etc. Obres per a piano, moltíssimes, entre les quals, *Sonata romántica*; *Sevilla*; *Album de viaje*; *Sanlúcar de Barrameda*; *Niñerías*; *Mujeres espa-*

ñolas, i les *Evocaciones* que avui tenim l'honor d'estrenar. De música de cambra: un *Quintet*, un *Quartet*, un *Trio*, *La oración del torero*, per a instruments de pua. Nombroses cançons i obres diverses.

El catàleg complet de la producció del mestre Turina pendria una extensió considerable i dintre d'aquesta producció les obres que per la seva inspiració, la seva tècnica i les seves proporcions poden ésser qualificades d'obres mestres, són molt nombroses.

Les activitats de Joaquim Turina són esmerçades també en el camp de la crítica periodística, de la pedagogia i de l'organització musical. Des de fa molts anys és President del Comitè Simfònic de la Societat d'Autors.

Una exemplar modèstia, una personalitat molt ben dotada, més decantada a l'exquisit del matí que a les formes excessivament acusades; una intel·ligència i una voluntat, heus ací els trets característics del mestre Turina, al qual ens complau d'oferir el testimoni de la nostra més pregonera admiració.

EVOCACIONES

Els tres fragments que componen l'obra, duen com a element fonamental, records de moments i indrets de Caldes de Estrac, la nostra bella vila llevantina, en la qual l'autor passà un estiu.

Mestre Turina té especial interès en fer constar que *Evocaciones* no preten d'ésser, ni remotament, una obra catalana; tot lo més, un recó de Catalunya vist a través de la sensibilitat andalusa. El suau repòs del *Paisaje*, en la puresa de la nit d'agost; el cadenciós murmurí de la *Mar*, alguns moments més encrespada; el joíós ritme de la *Sardana*, «ampurdanesa en su origen, pero símbolo de Cataluña para los que no son catalanes» com diu el propi autor; això és l'obra.

Més ben dit, amb les mateixes paraules del mestre Turina: «el homenaje de un andaluz a la tierra catalana».

JOAQUIM TURINA

ASSOCIACIÓ DE
MÚSICA DA CAMERA
DE BARCELONA

OLIVA DE VILANOVA
IMPRESOR

29 d'octubre de 1929

TEXT DE LES CANÇONS DEL PROGRAMA

Poema en forma de canciones

R. DE CAMPOAMOR - J. TURINA

I. - *Dedicatoria* (piano)

II. - *Nunca olvida*

Ya que este mundo abandono,
antes de dar cuenta a Dios,
aquí, para entre los dos,
mi confesión te diré :
Con toda el alma perdono
hasta a los que siempre he odiado;
¡a ti, que tanto te he amado,
nunca te perdonaré!

III. - *Cantares*

Más cerca de mí te siento
cuando más huyo de ti,
pues tu imagen es en mí
sombra de mi pensamiento.

Vuélvemelo a decir,
pues embelesado ayer,
te escuchaba sin oír
y te miraba sin ver.

IV. - *Las locas por amor*

Te amaré, diosa Venus,
si prefieres que te ame
mucho tiempo y con cordura.
Y respondió la diosa de Citeres :
Prefiero, como todas las mujeres,
que me amen poco tiempo y con locura.

Lo mejor del amor

CRISTINA DE ARTEAGA - J. TURINA

Lo mejor del amor no es el latido humano
que sublima y consagra la hora baladí,
cuando se quiebra casi por la presión la mano
y los labios se entregan en la gracia del sí.
Lo mejor del amor no son los exquisitos instantes
que hacen viva la soñada ilusión.
¡Promesas que levantan castillos inauditos!
Caricias, besos, ¡hojas del árbol de pasión!
Lo mejor del amor es su angustia primera,
la que pulsa las fibras virginales del ser;
cuando un brote de savia y un sol de primavera
despiertan en la niña ¡la flor de la mujer!

Farruca

R. DE CAMPOAMOR - J. TURINA

Es tu imagen, que admiro,
tan pegada a mi deseo,
que si al espejo me miro,
en vez de verme, te veo,

No vengas, falso contento,
llamando a mi corazón
pues está en la ilusión;
envuelto, el remordimiento.

Marcho a la luz de la luna
de su sombra, tan en pos,
que no hacen más sombra que una,
siendo nuestros cuerpos, dos.